

תפ"ח 56670/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 56670-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת - נשיאה רות לורך, השופטת דבורה עטר, השופט עמי קובו
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד הינד נאבולטי

הנאשם וב"כ הנאשם עוה"ד אבי כהן

נוסח זה של גזר הדין, שאינו כולל פרטים מזהים - מותר בפרסום.

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, בביצוע ריבוי עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ניסיון להטרדה מינית של קטין שטרם מלאו לו 15 שנים לפי סעיף 5(א) רישא בנסיבות סעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998, יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין (ריבוי עבירות) וכן ניסיון לאיגוס קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים לפי סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

עמוד 1

כתב האישום המתוקן

2. עניינו של כתב האישום המתוקן בעבירות מין במרחב הווירטואלי, שבוצעו כלפי סוכנת משטרתית שהציגה עצמה כבת 12 והזדהתה בכינוי "שיר 12" (להלן: "שיר"), במסגרת פעילות יזומה לאיתור חשודים בעבירות מין בקטינים. העבירות נעברו בפלטפורמת שיחות של אתר האינטרנט וואלה "טוטאל צ'אט" (להלן: "הצ'אט"), וכן ביישומון "ווטסאפ" שנועד, בין היתר, להעביר מסרים מידיים, תמונות וקבצי וידאו וכן לקיים שיחות וידאו.

האישום הראשון

3. ביום 20.8.20 פנה הנאשם לשיר תחת הכינוי "זקן בגוף של ילד" ושאל אותה האם היא ילדה עדינה והיא השיבה לו כי היא בת 12. הנאשם שאל אותה האם אמה מפנקת אותה וקונה לה דברים והיא השיבה לו כי "אין כסף". הנאשם הוסיף ושאל אותה מה היתה עושה לו היו לה 1,000 ₪. בהמשך החל הנאשם לשוחח עם שיר שיחה בעלת תכנים מיניים במסגרתה שאל בין היתר שאלות הנוגעות לשדיה ולאבר מינה. בהמשך שאל אותה האם אוננה בעברומשהסביר לה לבקשתה למה כוונתו, הביעה גועל מדבריו. כמו כן שאל אותה כיצד היתה מגיבה והאם היתה מוחמאת לו היתה יודעת שהיא מהווה מושא לפנטזיות של גברים, ושאל על פרטי לבושה התחתונים והאם מאפשרים חדירת איבר מין זכרי. עוד שאל הנאשם את שיר האם "נוגעת בעצמה" והאם היתה רוצה נשיקה באבר מינה. כשהביעה מכך סלידה בצינה כי "עושים שם פיפי", אמר לה הנאשם בתגובה כי מעבר לכך "גם דופקים".

ביום 23.8.20 פנה הנאשם לשיר תחת הכינוי "ראובן" ושאל אותה האם ניתן לשוחח עמה שיחות של מבוגרים והיא השיבה לו שהיא בת 12 ולא מבינה בכך וביישנית. בהמשך שאל אותה האם היא אוהבת שמסתכלים עליה ומשהשיבה בשלילה מפאת גילה, ציין בפניה הנאשם כי אוהב להסתכל על אחייניתו שבגילה. בנוסף ציין הנאשם בפני שיר כי איבר מינו בזקפה והוא זקוק לעזרתה על מנת להגיע לפורקן מיני, והורה לה לגעת באבר מינה תוך שהכווין אותה כיצד לעשות כן, ווידא שהיא אכן עושה כדבריו וביקש כי תדבר גסויות.

ביום 27.8.20 פנה הנאשם לשיר בצ'אט תחת הכינוי "המנענע". בתחילת השיחה שאל אותה האם גילה האמיתי הוא 12 והיא השיבה בחיוב. בתגובה לכך ציין כי נבהל ומעולם לא ניהל שיחה רצינית עם ילדה בגילה. הוא שאל אותה לתחביביה ואמר לה כי אחד מתחביביו הוא סקס. בהמשך הציע לה לרכוש עבורה "אייפון", לאחר שצינה בפניו כי היתה שמחה לקנות לעצמה לו היה לה כסף. מיד לאחר מכן החל הנאשם לדבר עם שיר שיחות בעלות תכנים מיניים ובין היתר אמירות המתייחסות למידת ההתפתחות של איברי מינה, תוך תיאור מגעים מיניים שונים ומהותם. בהמשך שב הנאשם והעלה את נושא "האייפון" תוך שביקש ממנה לעזור לו להגיע לסיפוק מיני ובתמורה יעזור לה לקבל "אייפון".

כשעה מאוחר יותר הציג הנאשם עצמו בשם "מוטי", מסר לשיר את מספר הטלפון הנייד שלו על מנת שיאוננו יחדיו בווטסאפ. שיר סירבה בטענה כי בשיחה שקיימה עם מוטי יום קודם לכן גרם לה לכאב, והנאשם הבטיח לה "בלי כאבים רק עדין".

4. האישום השני - ביום 25.8.20 פנה הנאשם לשיר בצ'אט תחת הכינוי "מוטיי" ושאל אותה האם היא בת 12 והיא השיבה בחיוב. הנאשם החמיא לה ודרבן אותה לשוחח עימו בחופשיות. בהמשך ציין בפניה כי הוא לבוש בתחתוניו והורה לה להפשיל את תחתוניה ולגעת באיבר מינה בעוד הוא נוגע באיבר מינו, בעודו מוודא שהיא אכן מבצעת את הוראותיו. בהמשך לכך הורה לה להחדיר אצבע אל תוך איבר מינה, תוך שהדריך אותה כיצד לעשות כן. שיר הביעה את חששה בפניו אך הוא דרבן אותה לעשות כדבריו, ומשצינה בפניו כי הדבר מכאיב לה השיב לה הנאשם "לא עמוק, רק קצת". בהמשך משאמרה לו כי הצ'אט מתנתק לה, הציע לה לשוחח עמו בתכנת הווטסאפ, ומסר לה לשם כך את מספר הטלפון הנייד שלו. במהלך השיחה בווטסאפ, ביקש ממנה לקיים עמו שיחת וידאו במהלכה תראה את איבר מינו, אך היא סירבה בצינה כי היא מתביישת וקטנה. בהמשך ביקש ממנה לשלוח לו תמונות שלה בבגד ים, ושאל אותה האם היא עייפה ו"מבואסת" ממנו, ושיר השיבה כי כואב לה המקום בו ביקש ממנה כי תכניס את אצבעה. הנאשם ביקש את סליחתה וביקש שתעזור לו להגיע לפורקן מיני. בסיום השיחה הודה לה על הכל ואמר לה כי היא ילדה טובה.

ביום 01.09.20 פנה שוב אל שיר בצ'אט, תחת הכינוי "אבא לבת". תחילה שוחח עמה על בית הספר ווידא שהיא לבדה בבית. בהמשך החל לנהל עמה שיחה בעלת תכנים מיניים, הורה לה לגעת באיבר מינה והדריך אותה כיצד לעשות כן, כששיר מבהירה לו כי היא עושה כמצוותו. כן שאל אותה האם היא מעוניינת להגיע לפורקן מיני, וכשצינה בפניו כי אינה יודעת למה כוונתו ניסה להסביר לה את משמעות הדבר. כמו כן שאל האם תרצה לראותו מגיע לפורקן מיני, והציע לה כי תראה בווטסאפ ומסר לה את מספר הטלפון הנייד שלו. משעברו לשוחח בווטסאפ, הציע לה לקיים עמו שיחת וידאו במסגרתה שיר תצפה בו מגיע לפורקן, וכן הורה לה להמשיך לאונן. כששיר ציינה כי מעולם לא ראתה איבר מין זכרי אמר לה כי עתה תראה, וכן ביקש ממנה לחשוף את גופה, או לשלוח לו תמונה נועזת, אך היא סירבה. הנאשם ניסה לשכנעה לקיים עמו שיחת וידאו אך שיר סירבה בטענה כי היא קטנה. הנאשם הפציר בה והבהיר כי רק הוא יהא חשוף למצלמה. לבסוף התקשר אליה בשיחת וידאו במהלכה נגע באיבר מינו ווידא שהיא אכן צופה בו, עד שבא על סיפוקו. בסיום השיחה התנצל בפניה באומרו: "אני מקווה שלא עשיתי לך בלגן או משהו". וציין כי ישמח לשוחח עמה שוב בעתיד אם תהיה מעוניינת בכך.

הערכת המסוכנות המינית

5. [הושמט].

תסקירי שירות המבחן

6. [הושמט].

ראיות ההגנה לעונש

7. בעניינו של הנאשם הוגשה אסופת מסמכים רפואיים (נ/1) וכן מסמכים משירותו הצבאי (נ/2).

8. כן הוגש מכתב מטעם בתו של הנאשם - [הושמט].

9. עדות אשתו של הנאשם - [הושמט].

טיעוני המאשימה לעונש

10. ב"כ המאשימה, עו"ד גל רוזנצוויג, עמד על חומרת המעשים בהם הודה והורשע הנאשם, ועל מדיניות הענישה המחמירה המתחייבת בגינם. נטען כי הגם שהמעשים בוצעו במרחב הווירטואלי וכלפי סוכנת משטרתית, הרי שנקבע בהלכת בית המשפט העליון שיש להתייחס לקורבן הפוטנציאלי של העבירה, וכן ליתן משקל לקלות הביצוע ולקושי בגיליון של עבירות מעין אלה, הנעשות ב"שלט רחוק", ללא חסמים או עכבות, ותוך ניצול תמימותן של הקטינות. הפגיעה היא בכבודן ונפשן של הקטינות, בתחושת הביטחון שלהן ובאוטונומיה על גופן. עוד עמד על כך שלצידה של עבירת ניסיון האינוס בה הורשע קבוע עונש מזערי, קרי- 4 שנות מאסר.

11. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בעבירות הקלות יותר של ניסיון למעשים מגונים, וניסיון להטרדה מינית של סוכנת משטרתית במרחב האינטרנטי נע בין 9 חודשים ל-30 חודשי מאסר, בעוד שהענישה בגין עבירות של ניסיון אינוס במרחב האינטרנטי מחמירה אף יותר.

12. לאור האמור עתר למתחם עונש הולם כולל הנע בין 3 עד 5 שנות מאסר, והגיש פסיקה התומכת לשיטתו בעתירה עונשית זו.

13. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה לקולא כי הנאשם, בן 64, ונעדר עבר פלילי. עוד צוין כי היה עצור מאחורי סורג ובריח החל מה- 9/11/20 ועד ל- 16/2/21, שאז שוחרר לחלופת מעצר.

14. בהקשר להערכת מסוכנותו הנמוכה, והמלצת שירות המבחן להשית עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, הצביע ב"כ המאשימה על תוכנם של התסקירים והערכת המסוכנות מהם עולה כי למעשה לא קיימת נטילת אחריות מלאה של הנאשם. בהקשר זה הפנה לכך שהנאשם טען כי לא האמין שהוא אכן שוחח עם קטינה בת 12, ואף סתר את עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה בציינו כי הסוכנת היא זו שהתקשרה אליו ולא להיפך. יש באמור כדי להעיב על המלצות הגופים המקצועיים.

15. לאור האמור עתר למקם את עונשו של הנאשם שלא בתחתית המתחם, לצד מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ההגנה לעונש

16. ב"כ הנאשם, עו"ד אבי כהן, הדגיש כי בעבירה שביצע הנאשם אין קורבן ואין פגיעה בפועל במאן דהוא. בהקשר זה איבחן את הפסיקה המחמירה שהוגשה מטעם המאשימה וטען כי המדובר במקרים החמורים

מעניינו, שם דובר בפגיעה בקטניות אמיתיות.

17. ב"כ הנאשם עמד על כך שענישה היא לעולם אינדיווידואלית, ובענינו של הנאשם לא תהא תועלת ציבורית בשליחתו למאסר מאחורי סורג ובריאח בגילו ובמצבו הבריאותי, ובמחיר של קטיעת ההליך הטיפולי באיבו תוך סיכון להעלאת רמת מסוכנותו כתוצאה מכך. באשר לנסיבות האישיות הצביע על תרומתו רבת השנים למדינה במסגרת שירותו בצבא, היעדר עבר פלילי, תקופת המעצר הממושכת, הערכת המסוכנות הנמוכה והחרטה הכנה והעמוקה שהביע. כן עמד על כך שהנאשם מסכים להמלצת שירות המבחן להשית עליו צו מבחן, אף לתקופה ממושכת יותר, ומעוניין להמשיך בטיפול. באשר למצבו הרפואי פירט כי סובל ממגוון תחלואים ולאחרונה אף עבר אירוע מוחי.

18. ב"כ הנאשם עתר לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, הן מטעמי שיקום והן מטעמים רפואיים. בהקשר זה צוין כי על פי פסיקת בית המשפט העליון ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם גם עקב מצב רפואי, והפנה לע"פ 823/06 **מדינת ישראל נ' דורפמן** (29.9.06) שם דובר בנאשם שדקר את אשתו ואשר אובחן כבעל מסוכנות גבוהה מאד ונדון למאסר על תנאי בלבד.

19. על כן עתר להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, צו מבחן למשך 24 חודשים ומאסר על תנאי.

דברי הנאשם לעונש

20. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, וציין כי המיט בושה על משפחתו. כן צוין כי למד את לקחו ולא ישוב עוד על מעשיו, והביע רצון להמשיך בטיפול בו החל.

דין והכרעה

21. על פי מבחני הפסיקה (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)) מצאנו כי בנסיבותיו של תיק זה ראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, שכן מדובר בעבירות שנעשו כלפי סוכנת אחת, ברצף של זמן וכחלק מתכנית עבריינית אחת. גם הצדדים התייחסו בטיעוניהם למתחם אחד.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

22. הערכים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם ערך ההגנה על שלמות הגוף והנפש של הציבור בכלל ושל קטינים בפרט, וכן הזכות לכבוד, לפרטיות, לאוטונומיה ולביטחון, לרבות במרחב הווירטואלי. המדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים לאור העובדה שהעבירות בוצעו כנגד מי שהנאשם סבר שהיא קטינה.

23. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, כשחומרה יתירה נודעת לזו המבוצעת כלפי קטינים, וכמאמר השופט ג'ובראן בע"פ 6092/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (18.07.12):

"אומנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכלל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשכוח כי בשלב זה בחייו של הפרט יש למרבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאל לגבש ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית".

24. גם המחוקק נתן ביטוי לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ולענישה המתחייבת בגין במסגרת הוראת סעיף 355 לחוק, הקובעת עונש מזערי, העומד על רבע מהעונש המרבי הנקוב בצדן של עבירות האונס והמעשה המגונה, אשר הנאשם הורשע בניסיון לבצען.

25. אין בעובדה שהעבירות נעברו במרחב הווירטואלי כדי להפחית מחומרתן. בתי המשפט הדגישו חזור ושנה כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלה, ובכך להעביר מסר מובהק למנצלים את רשת האינטרנט למטרות פוגעניות.

בהקשר זה נאמרו הדברים הבאים בע"פ 707/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 12 (06.07.15):

"כבר נקבע כי עבירות מין המבוצעות דרך האינטרנט לא יענו בענישה מקלה חרף העובדה כי מעשיו של התוקף מתבצעים במרחב הווירטואלי. גזירת דינם של עברייני מין הפועלים ברשת האינטרנט צריכה להלום את קלות ביצוע העבירה, פוטנציאל ההישנות שלה ופוטנציאל הפגיעה בקורבנות רבים. התייחסה לכך חברתי השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 6703/13 ניסים כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (16.1.2014) ...: "למרות שמעשי המערער אל מול קורבנותיו נעשו במרחב הווירטואלי, הרי שהפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לאותן קורבנות צעירות היא ממשית ומציאותית. יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה ...".

בדומה נקבע בע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל, פס' 7 (26.12.13):

"...ביצוען של עבירות מין באמצעות האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הגדולה של קטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם".

כן יפים הדברים שנאמרו בע"פ 6357/11 ברברמן נ' מדינת ישראל, פס' 14 (23.06.13):

"יש אף להדגיש את הצורך בהעברת מסר עונשי מובהק למנצלים את רשת האינטרנט למטרות פוגעניות ולסיפוק יצרים מיניים אפלים ומעוותים, ויפים לעניין זה, דברי השופט י' עמית בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל (22.3.2013):

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו

מסוכנות מסוג חדש. [...] האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים שלא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. [...] מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. [...] כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. [...] אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת".

נסיבות הקשורות לביצוע העבירות

26. המדובר בעבירות מין שביצע הנאשם במרחב הווירטואלי כלפי סוכנת משטרתית, שהנאשם סבר כי היא בת 12. אכן, למרבה המזל, לא היה מדובר בקטינה אמיתית ולא נגרם כל נזק בפועל. ואולם, פוטנציאל הנזק הנפשי שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות, לו אכן היה מדובר בקטינה בת 12 כפי שסבר הנאשם, הוא אדיר. על כן, לא מצאנו להפחית במידה ניכרת מאשמו של הנאשם נוכח העובדה שמאחורי המקלדת עמדה שוטרת ולא קטינה.

וידגש כי סוג זה של עבירות קשה לגילוי ולכן נדרשת המשטרה לפעול כפי שפעלה במקרה דנן, לצורך חשיפת עברייני מין המנצלים את הקלות הרבה שבפגיעה הפוטנציאלית בקטינים.

27. כמו כן, אין המדובר באירוע ספונטני אליו נקלע הנאשם, אלא במסכת מתוכננת שהתפרשה על פני כעשרה ימים, במהלכה יזם שיחות חוזרות ונשנות עם אותה הסוכנת, תחת זהות אחרת שלו בכל אחת מהפעמים, לשם מימוש מאוויו המיניים, תוך שסבר כי המדובר בקטינה בת 12.

28. זאת ועוד- עולה כי מפעם לפעם הסלים הנאשם את מעשיו, שהחלו בשיחות בעלות אופי מיני, המשיכו במתן הוראות לסוכנת להחדיר אצבע לתוך איבר מינה והתפתחו לכדי שיחת וידאו במהלכה חשף עצמו הנאשם בפני הסוכנת עד אשר הגיע לפורקן מיני בפניה.

מדיניות הענישה הנוהגת

29. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות המין המבוצעות במרחב האינטרנטי מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה.

30. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם, התחשבנו בגזרי הדין שיפורטו להלן, הכוללים ניסיון לביצוע עבירות מין כלפי סוכנים משטרתיים אשר הזדהו כקטינים, וזאת בשינויים המחויבים ובכללם משך ביצוע העבירות ואופיין ובין היתר האם בוצעו כבעניינו גם עבירות של ניסיון לאינזוס המחמירות את רף הענישה.

א. ע"פ 8699/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.2.21) (הוגש מטעם ההגנה)- הנאשם הורשע לפי הודאתו בשתי עבירות של ניסיון לגרם אינזוס בקטינה

מתחת לגיל 14, ניסיון לגרם מעשה סדום בקטינה מתחת לגיל 14, ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 וניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15. העבירות בוצעו בשיחות שבין הנאשם לשתי סוכנות משטרה שהציגו עצמן ככנות 13. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל** והחליט **לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום**. הנאשם טופל תקופה ממושכת במכון לטיפול בעברייני מין. הנאשם נדון לעונש של **9 חודשי מאסר בעבודות שירות**. בית המשפט העליון המליץ למאשימה לחזור מהערעור אך ורק בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ותהליך השיקום שעבר. **המאשימה חזרה בה מן הערעור**.

ב. ע"פ 6391/20 **מדינת ישראל נ' בטיטו** (1.8.21) (הוגש מטעם ההגנה) - בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב אשר הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של ניסיון לגרם אינוס בקטינה מתחת לגיל 14; ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 (ריבוי עבירות); ניסיון הטרדה מינית של קטינה וכן בתיק שצורף לבקשת המשיב, בעבירה של ניסיון למעשה מגונה בקטינה, ובעבירה של ניסיון להטרדה מינית של קטינה. **העבירות בוצעו בשיחות שבין הנאשם לסוכנת משטרתית שהתחזתה לבת 13**. במסגרת השיחות הרבות שיזם, הנחה ושכנע אותה לבצע מעשים מיניים בגופה לרבות החדרת חפץ לאיבר מינה, הפציר בה לשלוח לו תמונות עירום שלה ושלח לה תמונות עירום שלו לרבות איבר מינו, ותמונות עירום של קטינות אחרות. בית המשפט קמא קבע לתיק העיקרי **מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ולתיק המצורף 6 עד 12 חודשי מאסר**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר מסוכנותו הוערכה **כנמוכה**, ואף תוך התחשבות בכך שלא נגרם נזק ממשי אלא פוטנציאלי בלבד, הוטל עונש של **10 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בית המשפט העליון ציין את הצורך בהחמרת הענישה של עברייני מין וירטואליים נוכח קלות ביצוע העבירות והנזק הקשה שלהן. הוצגו נתונים של יח' הסייבר באשר לכמות תיקים אלה. **בהסכמה** העונש הוחמר, בית המשפט התחשב בנסיבותיו האישיות הקשות ובתקופה הממושכת ששהה במעצר באזוק אלקטרוני וקבע את עונשו על **12 חודשי מאסר בפועל** ויום אחד, חלף 10 חודשי המאסר שהוטלו עליו. רע"פ 5707/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.08.2020) (הוגש מטעם המאשימה) - המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים (שתי עבירות) וניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים (2 עבירות). **המבקש שוחח בצ'אט, ובהמשך בהיוועדות חזותית, עם סוכנת משטרתית שהציגה עצמה כבת 13**. במהלך שיחתם, הציע המבקש לסוכנת הצעות בעלות אופי מיני תוך התמקדות במיניותה, ובין היתר, ביקש ממנה להתפשט קצת ואף **חשף את איבר מינו וביצע לפניה מעשי אוננות בעצמו**.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע המבקש הוא בין **8 חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 26 חודשי מאסר בפועל**. חרף האמור,

החליט לסטות ממתחם העונש לקולא משיקולי שיקום. זאת, בין היתר, בשים לב להערכות שירות המבחן והמרכז להערכת מסוכנות, מהן עולה כי העבירות בוצעו על רקע נסיבות ייחודיות ולא כחלק מסטייה פדופילית כוללת; הודאתו של המבקש, נטילת אחריות מצדו למעשיו והשתלבותו בהליך טיפולי; היעדר עבר פלילי בעניינו; ומסוכנותו שאינה גבוהה. **על המבקש נגזרו 300 שעות של"צ.**

במסגרת הערעור לבית המשפט המחוזי, הועמד המתחם על 12-30 חודשי מאסר, נוכח חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש ושכיחותן בחברה, והעונש הוחמר ל-9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות תוך שצוין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם; ובשים לב לפרק הזמן הקצר בו ביצע את העבירות, ולהשתלבותו בהליך טיפולי. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור בציינו, בין היתר, כי אף לאחר החמרת עונשו של המבקש בערעור, גזר דינו ממוקם סמוך לתחתית מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום, ואינו סוטה באופן ניכר ממדיניות הענישה הנוהגת.

ד. רע"פ 1527/20 דה ליון נ' מדינת ישראל (27.02.20) (הוגש מטעם המאשימה) - המבקש הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 ובשתי עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בגין כך ששוחח בצ'אט עם **סוכנת משטרה אשר הציגה עצמה בתור בת 13 שיחות בעלות אופי מיני**. באחת הפעמים שלח לסוכנת תמונה שלו עירום ואיבר מינו זקור, ובהזדמנות אחרת ניהלו השניים שיחת וידאו, במהלכה אמר לסוכנת לעמוד מול המצלמה ולהוריד את חולצתה ומכנסיה וכן חשף את איבר מינו הזקור ואונן.

בית משפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין **מאסר בן חצי שנה, שניתן לנשיאה בעבודות שירות, עד למאסר בפועל בן שנתיים**. על המבקש, נעדר הרשעות קודמות, אשר הוערך כי אינו סובל מסטייה מינית, אלא במעשים על רקע נסיבות אישיות בתקופה המדוברת ואשר הערכת המסוכנות שלו אינה גבוהה, הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. **ערעורה של המשיבה על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם על 12-30 חודשי מאסר בפועל, ונקבע כי את העונש יש להציב לא בתחתית המתחם אלא מעט מעליה. עוד נקבע כי המשקל של העדר הסטייה המינית והערכת מסוכנות לא גבוהה אמור להיות נמוך, "אם בכלל", וכי נתונים אלו מאפיינים מבצעי עבירות דוגמת אלו שכאן. מבלי למצות עמו את הדין, נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, הגם שכבר החל לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.**

ה. רע"פ 5248/20 פלוני נ' מדינת ישראל (18.08.20) (הוגש מטעם המאשימה) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במספר עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 ושלוש עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14. המבקש יצר קשר עם **הסוכנת שהתחזתה כבת 13 וניהל איתה במספר מועדים שיחות וידאו**. בית משפט השלום קבע **מתחם הנע בין 9 ועד ל-28 חודשי מאסר**. על המבקש, בעל עבר פלילי שנשקפת ממנו מסוכנות בינונית-נמוכה להישנות מעשים

פוגעניים בעתיד, אך בעל נכונות להשתלב בהליך טיפולי. נגזרו **18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על העונש. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור.

ו. רע"פ 7657/21 פלוני נ' **מדינת ישראל** (11.11.21) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות ניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 ובעבירות ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בגין כך שבשתי הזדמנויות שוחחארוכות עם **סוכנת משטרתית אשר הציגה עצמה כקטינה בת 13.5**, בצ'אט, בווטסאפ ובטלפון. המבקש הציע לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני וביקש ממנה לבצע בעצמה מעשים מגונים. בית משפט השלום העמיד את **מתחם העונש על 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל**, וגזר עליו **10 חודשי מאסר בפועל** תוך שימת לב לחוות הדעת מאת המרכז להערכת מסוכנות; להיעדר אינדיקציה למעורבות המשיב בפעילות שולית; ונוכח העובדה שלאורך השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות הקים המבקש משפחה ושמר על יציבות תעסוקתית.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש **וקיבל את ערעור המשיבה**. נקבע כי מתחם העונש אינו מבטא את חומרת המעשים שביצע המבקש, **והעמידו על 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל**. באשר לעונשו של המבקש, צוין כי הגם שהוא נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורמטיבי, **אינו מקבל אחריות על מעשיו**. על כן הוחמר עונשו ל-**18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור. הודגש כי העונש אינו סוטה ממדיניות הענישה, וכי סעיף 355 לחוק העונשין הקובע עונש מזערי לעבירות מעין אלה אף מחזק מסקנה זו.

ז. ע"פ 4537/20 הללי נ' **מדינת ישראל** (14.9.21) (הוגש מטעם המאשימה) - בית המשפט העליון דחה ערעור נאשם שהורשע (הודה בעובדות אך לא הודה בנפקותן המשפטית) בניסיון אינוס, וניסיון למעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 14. **העבירות בוצעו בשיחות וידאו שקיים הנאשם עם סוכנת משטרתית שהתחזתה לילדה בת 13**, במהלכן ניסה לגרום לה לבצע בגופה מעשים מיניים שונים, ואף סבר כי הצליח בכך. השיחות נפרשו על פני תקופה של למעלה מחודש. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר בפועל**. הנאשם עם עבר פלילי מינורי (הרשעה בהחזקת סכין), שירות המבחן המליץ על צו מבחן, נדון לעונש של **30 חודשי מאסר בפועל**. בתיק זה נדחתה בקשה לדין נוסף בסוגיית ההרשעה בניסיון לאינוס באינטרנט (דנ"פ 7167/21 הללי נ' **מדינת ישראל** (10.11.21)).

31. לאור מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מצאנו לקבוע את מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, בטווח שנע בין **12 ל-30 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

32. המדובר בנאשם יליד שנת 1957 (בן 65), נעדר עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי במשך כל

חייו ושירת במשך שנים בשירות קבע בצה"ל.

נתנו דעתנו לגילו של הנאשם, כמו גם למצבו הרפואי של הנאשם הסובל מבעיות בריאותיות מגוונות שאינן מהעת האחרונה, אם כי לא היה באלה כדי למנוע ממנו מלבצע את העבירות. עוד נתנו דעתנו לאירוע מוחי שעבר הנאשם בספטמבר 2021.

זקפנו לזכות הנאשם את הודאתו בביצוע העבירות שייתרה את הצורך בניהול הליך שמיעת עדויות. בצד האמור לא נעלמו מעינינו אמירותיו של הנאשם בפני מערכת המסוכנות ושירות המבחן, לפיהן לא סבר כי אכן משוחח עם קטינה בת 12, ואף טען כי היא זו שהתקשרה אליו ולא ההיפך, באופן המעיב על מידת לקיחת האחריות של הנאשם.

כן שקלנו לקולא את הערכת מסוכנותו הנמוכה להישנות ביצוע עבירות מין, את העובדה כי עבר טיפול במסגרת צו פיקוח מעצר ואת הנכונות שהביע להמשך טיפול ככל שיידרש וכן את היותו עצור מאחורי סורג וברח למשך כ-3 חודשים וחצי, ושהותו בתנאים מגבילים במשך זמן בלתי מבוטל.

33. עתירת ב"כ הנאשם להשתת ענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות, משמעה למעשה חריגה ממתחם העונש ההולם שנקבע.

על פי לשון הוראות החוק רשאי בית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע מטעמי שיקום, ואולם אלה אינם מתקיימים בענייננו. אכן עולה מהאמור בתסקירי שירות המבחן כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם הטיפול וכי הוא מביע מוטיבציה להמשך טיפול בו, ויש לברך על כך. עם זאת מהאמור בתסקיר עולה כי הוא מצוי בראשית הטיפול, באופן שאינו מצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה ואף לקיחת האחריות כאמור לעיל, לוקה בחסר. כך גם אין בעובדה שמסוכנותו המינית של הנאשם נמצאה כנמוכה, כדי לבסס כשלעצמה את המסקנה שהנאשם השתקם או שקיים סיכוי של ממש שישתקם באופן אשר יצדיק חריגה מן המתחם (ראו רע"פ 1527/20 דה ליון נ' **מדינת ישראל** (פיסקה 4) (27.02.20)).

ובאשר לטענה כי ניתן לחרוג לקולא אף מטעמים בריאותיים, אכן, בתי המשפט מצאו לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי צדק, ואולם זאת, שלא כבענייננו, במקרים שבהם ענישה מאחורי סורג וברח **עלולה לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו של נאשם שהורשע בדין**, נוכח מצבו הבריאותי (ע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** (29.12.15)). בהתאם לכך בע"פ 2724/17 **מורגנשטרן נ' מדינת ישראל** (24.04.18) נדחה ערעור על חומרת העונש ונקבע כי לא בכל מקרה בו בריאותו של אדם שהורשע בדין לקויה, ימנע הדבר את ריצוי עונש המאסר בפועל.

בענייננו לא עולה מהמסמכים הרפואיים שצורפו כי מאסר בפועל עלול להוביל לפגיעה ניכרת בתוחלת חייו של הנאשם ועל כן לא מצאנו לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

34. עם זאת, ולאור כלל הנסיבות לקולא שפורטו דלעיל, מצאנו לנכון **להשית על הנאשם את העונש שבתחתית המתחם**. כמו כן יהא בנסיבות אלה כדי להוות **טעמים מיוחדים בגינם יפחת משכו של המאסר בפועל בצירוף לתקופת המאסרים המותנים שיוטלו עליו, מהעונש המזערי הנקוב בצד** עבירת האינוס - 4 שנים. לא שוכנענו כי קיימת הצדקה להטיל על הנאשם קנס כספי כעתירת המאשימה.

לא נעלם מעינינו כי תקופת המאסר בפועל שתוטל על הנאשם בניכוי ימי מעצרו מאפשרת ככלל ריצויה בעבודות שירות. עם זאת, העונש ההולם את חומרת המעשים שביצע הנאשם בנסיבותיו, הוא מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח בלבד.

35. אשר על כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו החל מה- 9/11/20 ועד ל- 16/2/21.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת מין מסוג פשע לפי החוק.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת מין מסוג עוון או עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ג' ניסן תשפ"ב, 04/04/2022 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט

דבורה עטר, שופטת

רות לורך, שופטת - נשיאה